

Σε ένα ενδιαφέρον, από πλευράς τοποθέτησης ντοκουμαντέρ, σχετικά με το έργο που άφησε πίσω του ο Lyndon Baines Johnson, ο 36ος πρόεδρος των Η.Π.Α., αποκαλούμενος και ως Ελ Μπι Τζέι, αναφέρεται ότι μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα, πέρασε, μια σειρά από σημαντικές μεταρρυθμίσεις που δεν κατάφερε ο J.F.K.

Ο μονοκόμματος Τεξανός, ο συντηρητικός Johnson, πέτυχε εκεί που σκόνταψε ο ελιτίστας, ο διακεκριμένος, ο προερχόμενος από ισχυρή οικογένεια, ο νυμφευμένος με την φινετσάτη Jacqueline Bouvier, J.F.K.

Στο τέλος του σεναρίου του ντοκουμαντέρ, ευδοκίμει, συμπερασματικά, ο ισχυρισμός ότι αν ο Ελ Μπι Τζέι δεν είχε προχωρήσει στο έργο που είχε εμπνευστεί ο J.F.K., ο Obama δεν θα είχε εκλεγεί, καθώς οι συνθήκες δεν θα είχαν ωριμάσει.

Διότι ο Johnson, ο Νότιος, ήταν εκείνος που πέρασε τον νόμο περί πολιτικών δικαιωμάτων, κόντρα στις σφοδρές αντιδράσεις των συμπατριωτών του. Το ότι ενεπλάκη στον αιματηρό, φαύλο κύκλο του πολέμου της Ινδοκίνας είναι άλλο κεφάλαιο. Εξ άλλου, (αν εξαιρεθεί ο Ford, ο οποίος δεν είχε εκλεγεί) ποιος Αμερικάνος πρόεδρος δεν ενεπλάκη σε πόλεμο από τον F.D.Roosevelt και έπειτα;

Σε μια προβολή στο σήμερα, ο απερχόμενος Obama, αν και πολύ το πάλεψε, δεν κατάφερε, όπως είχε υποσχεθεί, να κλείσει το Γκουαντάναμο, δεν μπόρεσε να φέρει Ειρήνη στην Μέση Ανατολή, προχώρησε κατά το ήμισυ στην τολμηρή εξαγγελία του, στο να μην υπάρχει ανασφάλιστος Αμερικανός,

Εξόντωσε όμως, τον υπ' αριθμόν ένα αντίπαλο του, τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, γεγονός που πανηγύρισε σύμπασα η κοινωνία στη χώρα του, ανάστησε την Αμερικάνικη αυτοκινητοβιομηχανία, ζωντάνεψε την οικονομία, δημιούργησε θέσεις εργασίας, μείωσε την ανεργία, κήρυξε το τέλος του πολέμου στο Ιράκ, μετά από χρόνια οκτώ εμπλοκής και κόστος 1,7 τρισεκατομμύρια δολάρια (σύμφωνα τουλάχιστον με άρθρο των F.T. που υπέγραψαν οι Geoff Dyer και Chloe Sorvino τον Δεκέμβριο του '14). Οκτώ χρόνια κατοίκησε στο Λευκό Οίκο, ο πρώτος μαύρος Πρόεδρος. Μπήκε 48 ετών με μαύρα μαλλιά, φεύγει 54 με γκριζα.

Στη θέση του θα κάτσει κάποιος με πολύ περίεργη κόμμωση και ακόμα πιο περίεργες, ακραίες απόψεις. Ας μην αιφνιδιαστούμε αν στην πορεία αλλάξουν. Οι απόψεις, όχι η κουπ. Κάτι τέτοιο συμβαίνει συχνά αν όχι πάντα. Όλα, δείχνουν ότι υπολείπεται από τον προκάτοχό του, ακόμα και της διεκδικήτριας του χρίσματος. Επ' αυτού, κάποιοι ισχυρίζονται χιουμοριστικά, ότι το πολιτικό κριτήριο της ήττας της, ήταν το ερώτημα: «*Εδώ δεν μπόρεσε να ικανοποιήσει το σύζυγό της, θα μπορέσει να τα καταφέρει με ένα ολόκληρο κράτος;*»

Πέρα από το ευφυολόγημα, αυτή ήταν η επιλογή του εκλογικού σώματος. Η πρώην πρώτη Κυρία, δεν θα γίνει πρόεδρος. Παρά το γεγονός ότι συγκέντρωσε περισσότερους ψήφους,

έχασε. Για όσους βολεύονται με την άποψη ότι δεν έχει μεγάλη σημασία ποιος κάθεται πίσω από το οβάλ γραφείο, η εκλογή του Trump δεν έχει ιδιαίτερη αξία. Υπάρχει, όμως, ένας τομέας όπου ο Trump π
ερτερεί αμετάκλητα. Ο φανατισμός. Για το εύρυθμο της λειτουργίας του πλανήτη
ελπίσουμε ότι θα συμμαζευτεί και δεν θα αποτελέσει τον ορισμό του Αμερικάνικου εφιάλτη.
Ότι αυτό που ξεκίνησε ως αστείο δεν θα γίνει Δράμα, ότι θα παραμείνει γραφικός και δεν
θα γίνει επικίνδυνος.

Όσοι, όμως, πιστεύουν το αντίθετο, έχουν λόγους να ανησυχούν. Η μόνη ελπίδα για τους
ανησυχούντες, είναι η παραδοσιακή απόσταση ανάμεσα στις υποσχέσεις και την
πραγματικότητα, που αποκαλύπτει είτε το βάθος της αφέλειας, είτε το πλάτος της
πονηριάς είτε και τα δύο μαζί, του αιρετού υποψήφιου, που αναλαμβάνει την εξουσία.

